

til ægtefællepension og efterindtægt efter tjenestemandspensionsloven, som en ægtefælle. Forslaget fremsættes for at tilpasse tjenestemandspensionsloven til denne retsstilling.

Til nr. 2

Hensigten med det fremsatte forslag er at tilpasse § 4 til de forhold, der gælder for tjenestemænd ved Færøernes Landsstyre og Grønlands Hjemmestyre, der ikke længere er omfattet af tjenestemandspensionsregler, fastsat af den danske stat.

Pensionsalder optjent inden henholdsvis 1. januar 1980 ved Grønlands Landsråd eller Hjemmestyre og 1. januar 1988 ved Færøernes Landsstyre medregnes i pensionsalderen efter tjenestemandspensionslovens § 4, stk. 1. Pensionsalder optjent efter de nævnte datoer forudsættes medregnet efter tjenestemandspensionslovens § 4, stk. 2, som også er lovhjemmel for medregning af f.eks. tidligere kommunal tjenestemandsansættelse.

Til nr. 3

Forslaget er en redaktionel følge af forslaget i nr. 9.

Til nr. 4

Udviklingen i forholdet mellem løn og pension for højere lønnede tjenestemænd samt en række betragtninger omkring lederes pensionsvilkår som et element i en samlet lederpolitik for staten har ført til, at Finansministeriet ved aftaleforhandlingerne i foråret 1989 gav sin tilslutning til et forslag fra tjenestemændenes centralorganisationer om, at der søges gennemført visse pensionsforbedringer for tjenestemænd, der pensioneres fra lønramme 35-40 (skala-trin 48-53).

Tilsvarende er det på det kommunale område aftalt, at et afsat beløb skal anvendes til løn- og pensionsforbedringer for tjenestemænd i lønramme 35-40.

Pensionerne til de nævnte lønrammer er begrænset ved, at en relativ stor del af de faste lønde, herunder generelle tillæg, jf. lønjusteringsaftalens § 8, ikke indgår i pensionsberegningen. For lønramme 40 gælder endvidere, at den sidste del af grundlønnen ikke indgår i beregningen.

For tjenestemænd, der pensioneres 1. april 1990 og senere, er det hensigten, at pensionen beregnes af hele grundlønnen i lønramme 40, og at de generelle tillæg til lønnen i de nævnte lønrammer indgår i pensionsberegningen. Forbedringerne finansieres af organisationernes puljer fra aftaleforhandlingerne.

Forslaget indebærer, at begrænsningen i § 5, stk. 1, for pensioner i lønramme 40 ophæves. Samtidig foreslås det, at der i § 5, stk. 1, indsættes en bestemmelse

om, at det generelle tillæg er pensionsgivende ved pensioneringer pr. 1. april 1990 og senere. Hvilken vægt det generelle tillæg skal have ved pensionsberegningen fastsættes af finansministeren efter indhentet udtalelse fra Lønningsrådet. Der tænkes fastlagt en faktor for hver lønramme, der teknisk forhøjer den numeriske værdi af det generelle tillæg til brug for pensionsberegningen. Merudgifterne finansieres som nævnt af organisationernes puljer.

Endelig er det foreslået præciseret, at udtrykket »eventuelt personligt pensionsgivende tillæg« omfatter tillæg ydet i henhold til tjenestemandens § 55.

Forslagene betyder i lønramme 35, at den maksimale pension, der nu udgør ca. 61,4 pct. af den samlede løn, stiger til ca. 62,3 pct. af lønnen. I lønramme 40 stiger den maksimale pension tilsvarende fra de nuværende ca. 38,4 pct. af den samlede løn, inkl. topchefstillæg, til ca. 44,3 pct. af lønnen.

Til nr. 5

Den offentlige sektor befinder sig i en løbende omstillingsproces, der stiller stadig større krav til især lederne i staten.

Der vil derfor være et voksende behov for at kunne give bl.a. ældre chefer muligheder for at vælge en mere fleksibel fratræden fra chefposterne.

I den forbindelse kan staten som arbejdsgiver i en række situationer have interesse i at kunne tilbyde en tjenestemand en særlig tidsbegrænset ydelse som supplement til pensionen ved en pensionering inden den sædvanlige afgangsalder.

Hensigten med forslaget er således at skabe hjemmel for, at der i konkrete tilfælde kan tilbydes fleksible aftrædelsesordninger.

Den nærmere udformning af sådanne aftrædelsesordninger vil ske efter udtalelse fra Lønningsrådet. Ordningerne forudsættes fastsat for enkeltpersoner eller for grupper af tjenestemænd i form af engangsbeløb eller tidsbegrænsede ydelser.

Til nr. 6

Ægtefællepension er bl.a. betinget af, at ægteskabet ikke er indgået efter tjenestemandens 60. år eller efter hans pensionering.

I enkeltstående tilfælde har Finansministeriet tidligere søgt bevillingsmæssig hjemmel på aktstykke for en ret til ægtefællepension, uanset at ægteskabet er indgået efter det fyldte 60. år eller efter pensioneringen. Det er i situationer, hvor tjenestemanden efter en korterevarende skilsmisse, typisk 3-4 år, gifter sig med sin fraskilte ægtefælle igen, og hvor partnerens tidligere ægteskab har været meget langvarigt, dvs. omkring 25 år. Der er tale om meget få tilfælde.